

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ sveder vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan pozrej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Naročnina in inserati pa opravištvu „DOMOLJUBA“ Vodniškove ulice št. 2. — Namanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 23.

V Ljubljani, 5. decembra 1895.

Letnik VIII.

Zahvala.

Osrednji volilni odbor katoliško-narodne stranke šteje si v prijetno dolžnost, da po dovršenih deželno-zboreskih volitvah izreče svojim zaupnikom in sploh vsem svojim somišljenikom, s katerih pomočjo je katoliško-narodna stranka dosegla v kmetskih občinah tako lepih uspehov, svojo iskreno zahvalo. — Pa tudi somišljenikom v mestih in trgih, kjer sicer nismo prodri s svojimi kandidati, kjer so pa naši prijatelji imeli jednako trudapolno delo, izjavljamo svojo zahvalo. Navdaja naj nas vse zavest, da smo storili svojo dolžnost, katero nam je narekovalo naše prepričanje in ljubezen do naroda, za katerega duševni in gmotni napredek hočemo vsikdar delati z vsemi svojimi močmi.

Posebe nam je še dolžnost, izreči zahvalo g. dr. Ivanu Šušteršiču, na čegar ramenih je slonel največji del bremen in dela, katerega so nakladale volitve osrednjemu volilnemu odboru naše stranke. — Na neosnovana očitanja, s katerimi nasprotniki blatijo čast in dobro ime gospoda dr. Iv. Šušteršiča, očitajoč mu, da je dobival plačilo za svoj trud, izjavljamo, da dr. Ivan Šušteršič ni za vsa svoja pota, pisarije in govore zahteval nobenega plačila in zato tudi nobenega dobil ter da je vse, kar se je žrtvoval ob tej priliki, storil nesebično iz ljubezni do dobre stvari. — Toliko v obrambo neomadeženega značaja moža, katerega s ponosom naša stranka imenuje svojega.

V Ljubljani, dne 30. novembra 1895.

**Osrednji volilni odbor
Katoliško-narodne stranke.**

Volitve v deželni zbor.

Dne 21. novembra vršile so se volitve po kmečkih občinah; vseh 16 kandidatov naše stranke bilo je izvoljenih, liberalci so povsod propadli; nobena, še tako zvita agitacija ni pomagala: zavedno slovensko ljudstvo

je tu prosto govorilo in obsodilo liberalizem, rekoč: Mi hočemo zastopnike, ki bodo naše koristi res zastopali; to pa vi liberalni poslanci niste. — Dne 25. novembra so se vršile volitve v mestih, tam so pa liberalci zmagali z vsemi svojimi kandidati in so si tako pridobili 8 sedežev v deželnem zboru. Izmed teh je 7 Slovencev in 1 Nemec. A nasprotniki ne smejo kar nič ponosni biti na to svojo zmago, kajti niso zmagali volilci, ampak golaž, puran, vino, pivo, cigare i. t. d. Temu nasproti pa so bili naši volilci res pravi možje, katerim je pravo prepričanje več ko najbolj masni puran. Sicer bomo pa o tem še na drobneje govorili! — Isti dan vršila se je tudi volitev trgovinske zbornice in voljen je bil jeden naših, jeden pa liberalce. — Dne 28. nov. so volili veleposestniki; izvoljenih je 10 Nemcev. V prihodnjem deželnem zboru bo toraj sedelo: 16 mož naše stranke, 9 liberalcev in 11 Nemcev. Priborili smo od prej 4 sedeže in to je že veliko. Zato pa moramo biti od srca hvaležni Bogu, kateri je dal svoj blagoslov našemu delu. Oglejmo si najprej volitev v kmečkih občinah. Naša stranka, ki želi in hoče kmetovalcevo in rokodelcevo blaginjo na podlagi načel sv. katoliške vere, sklicala je pred par leti v Ljubljano katoliški shod, kar je gotovo se vsem v spominu. Ta shod je rodil temelj naši sedanji zmagi, ker vedeli smo Slovenci jasno in določno, kaj je naša naloga, kod moramo začeti popravljati, kam se v teh bojih upirati. Začeli smo obširno organizacijo slovenskega naroda, ki se je vsled mnogih shodov, ki so se vršili po vseh krajih naše domovine in vsled mnogih ustanovljenih društev jel jasno zavedati svojih pravic in svojih dolžnostij; narod slovenski se je probudil v katoliškem duhu, spoznal glavnega, najbolj nevarnega sovražnika, liberalizem in njega zastopnike. Spoznal je, da so to volkovi v ovčjih oblekah, ki se bližajo z medenimi ustmi, da iztrgajo iz srca sv. vero, iz žepa denar, iz domovja mir in srečo. Tega naš sicer priprosti, a verni kniet ni hotel, zato se je obrnil na pravo stran, na stran svojih pravih prijateljev. — Kakor smo že dejali, dolžni smo

hvalo najprej Bogu. Za Bogom pa gotovo zavednim volilcem, ki so pri teh volitvah pokazali, da hočejo stati v naših vrstah, da so z nami jednega duha in jednega arca, da iščejo pravo srečo v načelih slonečih na sv. veri. Hvaležni moramo biti zaupnim možem, katerih ni odvrnilo od njihovega prepričanja prav nič, ne trud, ne pota, ne stroški, ne zamuda časa, ne obljube ne grožnje nasprotnikov. Vstrajno so pojasnovali ljudem prava načela in jih vneli za pravično stvar. Kako da so nasprotniki, posebno po Dolenjskem in Notranjskem nagajali, hočemo le nekoliko omeniti. Tam je posebno neslani dr. Slanc uganjal svoje neslane burke, a se je moral vendar iti solit. Precej denarja je po raznih krajih zmetal za jed in pijačo, katero je nastavljal kot vabo, pa se naši možje nanjo niso hoteli uvesti, in le malo je bilo muh, ki so sedle na njegov med. Ko je na dan volitve ta gospod videl, da iz njegove moke ne bo kruha, ker je preveč neslan bil, se je kar poskril. — Huda je bila tudi v Vipavi, a slava vrlim Vipavcem in Zirovcem, pustili so liberalnega kandidata Božiča na cedilu. — Radujmo se te prelepe zmage tudi zato, ker je slovenski narod pokazal, da se noče bratiti z onimi ljudmi, katerim prevrženost oseba našega knezoškofa ni sveta, kateri mu iz sovraštva mažejo palačo (kar se je potem že zopet zgodilo), katerega vedno in povsod po svojih listih napadajo na najgrši način. Bog daj izvoljencem krepko voljo in mnogo uspeha! — Zato pa nas prav malo boli, da so zmagali v mestih liberalci. Mi smo to že naprej videli, ker se po mestih mnogo več ljudi dobi, kateri za mastno bedro kacega purana, liter vina in par grošev tudi dušo prodajo magari ne vem komu, ker je velikrat trebul njih bog. Častno izjemo delajo Metlika, Loka in Kamnik, ki so volili z lepim številom glasov naše kandidate, a kaj, ko so potem po drugih mestih liberalci dobili več glasov. Mi smo mnogo bolj veseli, da smo zmagali v kmečkih občinah, kakor če bi bili zmagali v mestih, tam pa ne; kajti kmečki stan je podlaga vsem drugim stanovom, če ta propade, potegne vse druge za seboj. Naši volilci so glasovali nepodkupljeni, nasprotniki pa so jih popred upijali, da so delali potem z njimi, kar so hoteli. Kjer pa to ni moglo premotiti odločnih in poštenih mož, jeli so liberalni gospodje groziti in s silo delati. N. pr. v Ljubljani je magistratni uradnik pregledoval volilcem listke, če imajo mestni pečat; če ga niso imeli, je pečat pritiskal, pri tem pa pogledal ime in tako je bila izdana volilna tajnost. Popoldne so pustili samo liberalce na volišče. Sicer bi pa tudi v Ljubljani liberalci ne bi bili zmagali, če bi jim ne bi bili liberalni Nemci pomagali. Take zmage pa mi ne maramo. Liberalna stranka ima tako debelo kožo, da prav nič ne zarudi, če se tudi prijateljsko druži z narodnimi nasprotniki, da le po nas udriha. — V Novem mestu so volili judeževi groši; govori se, da so nekateri za 5 gl. prodali svoj glas; žalostno če je res. Pa so tudi lahko razmetali denar, saj se ališi, da je dr. Tavčar, ki se je prišel na Dolenjsko gret, ker je na Gorenjskem smrznil, poslal cel tisočak v dolenjska mesta, da bi vince z gore zanj ogrelo srce volilcev. Kdor je volil po volji liberalcev, je smel po

tem h Kosu na golaž pa na purmana. Bog ga jim blagoslovi! Da se jim vino ni smillilo, kakor tudi ne pivo, to se razume. Seve, cigare so morale tudi biti, da se malo postavijo, kaj ne? — Kogar vse te pasti in vabe niso premotile, ta pa je padel v roko ali Slancu ali Defrančeski-ju in ven je bilo z njim; kedor je padel tema dvema agitatorjema v roke, je bil zgubljen. Slanc, ki je prej strašansko pogorel, je spustil svojo jezo nad volilce, kateri niso hoteli po njegovem ukazu glasovati; stal je razkačen pri vratih in upil ko jesihar iz Čicarije, če se kedo ni hotel udati. Pa dosti teh neumnosti! Tako solijo liberalci!

Mi smo veseli lepega uspeha. A sedaj ne smemo počivati! Staro moramo obvarovati in novo pridobiti! Vemo, kje tiči glavni sovražnik; nadenj toraj neustrašeno, pasti mora. Ni namreč nepremagljiv. Njegove goljufije, s katerimi slepi ljudstvo, se mu bodo že povračevale. Na delo, tedaj, na neumorno delo, Bog pa daj svoj obilni blagoslov!

Kaj je novega po svetu?

Grof Taaffe je dne 29. novembra umrl. Bil je, kakor znano, prejšnje čase ministerski predsednik. Dasi nismo bili z njim posebno zadovoljni, vendar je bil mnogo boljši kakor sedanji Badeni, o katerem bomo še pozneje nekoliko govorili. Vedel je grof Taaffe dobro, kako se pridobi državi vpliv na zunaj, a bil je preveč popustljiv. Bog mu daj dobro!

Kakor smo že zadnjič poročali, Luegerjeva izvolitev za *dunajškega župana* ni bila potrjena. Zato so se zbrali dunajski mestni očetje dne 15. novembra. Kakor je bilo pričakovati, izvoljen je bil dr. Lueger. Ko je ta izjavil, da vsprejme izvolitev, ker se noče protiviti ljudstvu, ki ga je povzdignilo do te časti, je vladni komisar dr. Frihajs razpustil zbor. In zdaj čakajo Dunajčani nove volitve, s tem pa tudi nove težave in novi boji. Med volitvijo so bile zaprte vse ceste in vse ulice k delno-zborskemu poslopu. Po dokončani volitvi drla je do 2000 ljudi broječa množica za Luegerjevim vozom. Ko se je ta znameniti mož prikazal, zagromelo je kakor grom na nebu hkrati iz več tisoč gri: „Živio Lueger.“ Policaji in stražniki so razgnali navdušene ljudi. 36 oseb so zaprli. To je kratko poročilo o volitvi. A da ta stvar prav mnogo misliti. — Badeni, novi ministerski predsednik je pri svojem nastopu nosil zlata usta in je vsakemu nekaj obljubil. Komaj pa je dobro rasedel ministerski stol, se je kar čez noč prelevil. Dejal je, da bode stal nad strankami, pa se meša v strankarski boj. Iz Galicije, koder so se pritoževali nad njegovim brezobzirnim vladanjem, prišel je na Dunaj, da pomaga liberalizmu, kateri umira, kajti volja ljudstva je, da neha krivično liberalno gospodstvo, a Badeni hoče s policaji in tandarji prisiliti ljudstvo, da najraje hočejo slabo kakor dobro. Toda ljudje niso tako neumni, in bodo vedno le to hoteli, kar služi njih blagru. In kakor je knez Lichtenštajn dejal, bode Lueger stokrat zopet voljen.

če bode treba. — Kako skušajo ta protiliberalni tok udusiti, kaže to, da je Badeni zaplenil volilni oklic protiliberalne stranke. Neki časopis, ki je glavni list te stranke, v Galiciji ne dohaja več naročnikom in pisma iz Galicije prihajajoča se na pošti siloma odpirajo. V Galiciji gospodari sedaj Badenijev brat, ki gre ministerskemu predsedniku gotovo na roko.

Luegerjeva zadeva ima tudi važne posledice v *državnem zboru*. Nekateri poslanci Hohenwartovega kluba namreč so stavili v državnem zboru interpelacijo. Vprašali so namreč Badenija, zakaj da Lueger ni izvoljen. Badeni ni vedel, kaj bi jim odgovoril. Drugi člani Hohenwartovega kluba pa so zaradi tega svoje tovarise oštevali. Toda ti, odločni možje, niso si dali dosti reči, so izstopili iz Hohenwartovega kluba in osnovali posebno kat. ljudsko stranko. Kolikokrat smo že povdarjali, kako potrebna da bi bila taka stranka in hvala Bogu, našli so se možje, ki so jo ustanovili. Dozdaj se je oglasilo že 19 poslancev in upamo, da se to število kmalo pomnoži. Stranka ta bode delovala na podlagi katoliške vere. Bog ji daj mnogo uspeha in veliko pristašev!

V *Belgiji* je izgubila liberalna stranka vsakteri vpliv. Katoliška stranka priborila si je tudi taka mesta, katera so imeli do sedaj liberalci v rokah. Iz tega sledi, da je katoliški vpliv v Belgiji vedno mogočnejši. Liberalizem stiskajo od jedne strani katoličani, od druge pa socialni demokratje in zato se ga je prijela sušica. Da bi se le kmalu posušil, pa ne samo v Belgiji, ampak posebno tudi pri nas.

Nemški cesar hoče kar na mah uničiti vse one ljudi, katerim pravimo s social-demokrati in ki uče, da mora vsak človek oddati vse svoje premoženje, da se potem razdeli po enakih delih med vse. Toda to ne gre tako lahko, kakor si je cesar mislil. Pač ni začel na pravem kraju boja s temi ljudmi, ko pošilja nad nje vojake in policaje. Naj bi dal prostost katoliški veri v cerkvi in šoli, in kmalu bi bilo bolje.

V *Madridu* na *Španskem* vlada splošno vznemirjenje vsled tega, ker je občinski odbornik Kabriana odkril nepoštena dejanja nekaterih odbornikov. Ostali odborniki, ki imajo se nekoliko poštenosti v sebi, ne marajo več sedeti poleg svojih tovarišev in je vsak dan pričakovati razpuščenja mestnega sveta. Goljufija in podkupovanje je bilo že dalje časa na dnevnem redu mestnega zbora, toda nihče si ni upal javno izpovedati občinskih skrivnostij. Se le sedaj se je našel mož, ki ni mogel gledati nečuvnih nerednostij in si upal pozvati krivce na zatožniško klop. V teh razmerah ne preostaje drugzega, nego da vlada odločno poseže vmes ter pometa v občinskem hlevu. Občina bode pa seveda morala trpeti vse, kar so do sedaj zakrivali njeni nepošteni zastopniki.

Na *Turškem* se še vedno kuha, a ne vemo, kaj se bo skuhalo. Vse večje države, tudi naša Avstrija poslale so vojne ladije v morje, ki obliva Turčijo, da čuvajo življenje in imetje svojih podložnikov. Turek se nathoma pripravlja, dan na dan se sliši o uporih in puntih, pa

tudi o poziganju in morjenju. Politiki se praskajo za ušesi, ker ne morejo prav nič vedeti, kaj se bode iz tega izcimilo. Če nastane vojska, bo pač huda. Bog je nas varuj, a vendar bi radi videli, da bi Turku posvetili iz Evrope.

Kaj je novega po Slovenskem?

Kranjsko. Na župnijo Šmartno pri Kranju je bil 13. m. m. vmeščen veleč. gosp. Josip Razboršek, dekan in župnik na Bledu, na Bled pa dne 28. č. g. Jožef Lavtizar. — V Črnomlju so dne 7. m. m. dobili novega župnega upravitelja g. Franciška Mundo. Bil je jako slovesno vsprejet. — Umrl je župni upravitelj gosp. Jan. Vakselj. Pokojnik je bil rojen dne 8. okt. 1852 l. in posvečen l. 1879. — Blagi pokojnik naj počiva v miru! — Za župnijo Grčarice (Masern) je prezentovan častiti gosp. Leopold Raktelj, župni upravitelj v Babnem Polju. Č. g. Dominik Janež, ekspozit na Gori pri Sodrašici, je prestavljen kot kapelan v Loški Potok. Novo nameščen je čast. g. Ivan Dolinar kot kapelan v St. Petru pri Novem Mestu. — Umrl je č. o. Ehrenfried Zupet, franciskan v Novem Mestu. N. p. v m. l. — Ljubljanska policija je 19. m. m. na južnem kolodvoru prijela 50 letnega žida Mojzesa Schiffmann, kateri je peljal dve dekleti iz Zagreba v Genovo. Žid je kupčeval z dekleti. — Dne 23. m. m. ob 1/2 2 uri popoldne nastal je strahovit požar v vasi Primčava, fare Ambruške. Ker je bilo le malo možkih doma — in skoraj nobenega gasilnega orodja ni bilo pri rokah, se je ogenj naenkrat razširil na vso vas ter vpepelil 13tim gospodarjem hiše in kozolce ter škodnje z vso klajo in živežem. 7 gospodarjem je zgorelo popolnoma vse. Zavarovani so le za male svote, v primeri z velikanško škodo, katera znaša do 25000 gl. Kaj bodo počeli ubožci sedaj na zimo? — Dva kilometra od trnovskega kolodvora na progi St. Peter-Reka je 25. t. m. grozovita burja, ki je čez nedeljo vstala, prevrgla v ponedeljek od 1.—2. ure po noči tovorni vlak ravno na železnem mostu, pod katerim pelje državna cesta iz St. Petra v Trnovo. Vlak brojil je 50 vozov, deloma praznih, deloma obloženih, vozeč iz Kilovč v Trnovo. Burja je tresčila 18 težkih vagonov kakih 8 metrov globoko pod železničen nasip na državno cesto, tako da je tudi za cesto ustavljen promet. Škoda je velika. Velika sreča pri nesreči je, da vlak ni bil osoben ampak tovarnen vlak in se ni nobeden človek ponesrečil. — 21. novembra po četrti uri popoldne je po kratki mučni bolezni umrl zlatomašnik Florijan Prelesnik, župnik v Spitaliču, koder je bival skozi 37 let. Blagi gospod naj počiva v miru!

Koroško. Dekanijo Pliberk bode začasno oskrboval velč. g. kn. šk. duh. svetovalec in župnik Jožef Škrbinč v Vogrčah; župnijo Pliberk pa tamošnji prvi kaplan č. g. Al. Hutter. — Svoji mesti menjata č. gg. kaplana J. Ebner v Prevaljah in Jožef Eichholzer v Pliberku. — Proštijo pri kol. kapitelju v Strassburgu je mil. kne-

noskoj podelil pred. gosp. stol. školaštiku Lamb. Ein-
spiekerju. — Mil. gospod kneskoškof so podelili dne
17., 18. in 26. nov. višje redove br. Maks. Zaplatil in
Hub. Madlener iz kapucinskega reda. — Mesto kanonika
v Strassburgu se je podelilo v. gosp. Val. Podgorcu,
vikarju v Marjanšču. — Č. gosp. Jörner, župnik v Zg.
Milstatu je dobil župnijo Svinica. — Misijon bodo
pričeli četrto adventno nedeljo, dne 22. dec. v Libelčah.
Vodila ga bojeta o. oo. Fr. Doljak in J. Vrhovec, S. J. —
Premišljena sta o. gg.: Iv. Drunecky, provizor pri sv.
Jederti v Medgorje in Drag. Schiwitz, provizor v Šmarju
v Preiteneg. Nameščen je o. g. Rud. Perné kot kaplan v
Zabnicah. — Svetli cesar je imenoval pred. gosp. stol.
školaštika in vodjo »Marjanšču« Greg. Šelandra za
stolnega dekana; pred. g. stol. korarja Lamberta Ein-
spiekerja za stolnega školaštika; v. g. dr. J. Somerja,
dekana itd. v Piberci za stolnega korarja. Novoimeno-
vanim gospodom kličemo: Na mnoga leta! — Zaradi
ljubosumnosti je skušal dne 25. m. m. svedec brivec K.
Adler umoriti svojo ženo. Z nožem jo je precej ranil, da
so jo odredili v bolnišnico. Adler se je hotel tudi sam
pokončati, pa se je še pravočasno premislil in sam zgasil
pri magistratu. — Na celovškem glavnem trgu so vpeljali
»Auerjevo luč«, ki prav dobro ugaja. — Mil. g. knesko-
škof, ki se je v nedeljo dne 24. m. m. povrnil s Dunaja,
je v sredo 27. nov. vnesel novoimenovane št. kanonike.
— Zadnjega misijona v stolnici se je v nekoliko udeležila
tudi šolska mladina, za katero so se opravili posebni
govori in potem skupna spoved. To pa zelo smrdi libe-
ralcev, ki sedaj na vse moč zabavljajo. — Pri občinski
volitvi v Istrici v Rožni dolini je zmaga nemuravsko-
liberalna stranka s silnim prišikom od strani šovin.
Udeležba pri volitvi je bila velika. Nad tako udeležbo se
jejo liberalni laci, dek, da se je včasih vse to vršilo
veliko bolj »mirno«, da je tega kriva samo duhovščina
id. Taka posla je prav smehljiva! —

Štajerska. Predsedateljevalni svet je obhajal dne
30. oktobra o. g. Martin Strašjak, častni kanonik, dekan
in župnik v Šodju brez vsake sivečnosti. — Mil. gosp.
knoskoškof javnoizjavi se je 26. m. m. povrnil s škofjskih
konferencij. — Fara St. Margarete pri Rimskih Toplicah
je dobil Edz. Jankov, župnik v Sevnici. — Premišljeni
so naslednji o. gg. kaplani: Ivan Hovjak in Šmarina
pri Sts. Grobci v Vojniku, Jos. Križanek in Vojnika v
Dobeni in Jos. Mešter in Starega Tupa v Šmarju. —
Č. kn. namestnik in upravitelj je prepovedal izvoz
proštev in oboj glavnosti Murber, Paja in Ljutomer. —
Pri občinskih volitvah v Pečah pri Mariboru so Su-
venci dosegli zmago. — Dva stromskih posojilov je
imela 3. decembra občina ider. — 15. m. m. je velik kos
postnega padel na lga. Maria ter ga na čela smrtne
rani. Dne 15. m. m. je pomorščak umrl Dne 16. m. m.
pa se je nogo zlomil St. Trakšar. — Nova žena se pri
St. Lovrenca blizu Paja predst. gosp. kanonik in ka-
merijski župnik Mešter sivečnosti Hingstovili. — Ob volti
Prijaj pri Krivici je padla strega za stis centimetra
na dobo, kakor je poročila mra na volti stogi. —
Dne 30. okt. nadzornik Lihac je obiskal stromske Franu

Josipovo šolo v Ljutomeru. Pod vodstvom nadučitelja
Robiča je natančno pregledal vse naprave ter nad tri
ure prisostvoval poduku v posameznih razredih. Konečno
se je gosp. nadzornik udeležil tudi učiteljske konference
ter se pri tej priliki prav povoljno izrazil o vsem, kar
je videl in slišal. — Č. g. Jos. Kardinar, kapelan v Do-
brni, je imenovan pomožnim veroučiteljem na celjski
državni gimnaziji. — Samostojne občine v Slatini, kakor
se čuje, cesar ni potrdil. — Načelniki slovenskih okrajnih
zastopov Spod. Štajerske so se dne 16. m. m. v Gradcu
skupno predstavili novemu c. kr. namest. mar. Baquehemu.
— Celjska šitalnica je dne 10. m. m. častnim članom iz-
volila duhov. svetovalca Ivana Krušiča, veroučitelja v. p.

Primorsko. Škofjski kancelar doktor Ivanč je ime-
novan nemškimi propovednikom pri sv. Antonu novem
v Trstu; za kancelarja in škofovega tajnika je imenovan
dr. Meechia. — Nov brzovlak je dne 20. m. m. začel vo-
ziti med Trstom in Korminom. — Goriška družba vednega
čedenja sv. T. T. je zadnje dni m. m. obhajala peti-
dvajsetletnico s tridnevno pobožnostjo. — Č. g. Alojzij
Vuk gre za župnijskega upravitelja na Lokve; o. g. Va-
lentin Pipan, kapelan v Mirnu, je postal vikar v Gra-
dišču. Raspisana je služba pomožnega učitelja veronaka
na c. kr. gimnaziji v Gorici. — V Krstenici na Kanalskem
Goriško, je umrl o. gosp. Mihael Matevž, bogoslovno-
tretjeletnik po dolgi bolezni. Pokojni je bil jako skromen
poniten, pridn mladenič, veselega značaja, pokoren
svojim predstojnikom. Vsem ki so ga poznali, je bil
prijetljiv. Upanje, da dobi v njem goriška nadškofja
pobožnega duhovnika, se ni vresničilo. Ze s mladosti
mu je rada kri tekla s nosa, lani pa je začel pjevati
kri, šel na dom in tam bolehal in hiral. Dne 9. m. m.
ob 3. uri zjutraj izročil je svojo čednostipolno dušo
Stvarniku, katerega je nad vse ljubil. Pogrebli so ga
10. m. m. popoldne. N. p. v. m.

Cerkev in šola.

Iz Bima prinašamo danes veselo poročilo. Glas
se: Prišel sem 31. oktobra slojajno v Petrovo cerkev,
kar zagledam v desni kapeli blizu velikega altaja pre-
cejna množico ljudstva; cerkveniki so se pripravili
zelo na altaja D. M. in sv. Gregorja Namjanškega. Kaj
pa bo to, sem se vprašal? Hitro se spomnim, kar sem
bral prejeli list v časnikih, da so rusinski rimarji v
Bima in da bo danes njihovi pastirski upravljali sivečnosti
službo blizu v Petrovi cerkvi. In res, kmalu se prikaže
in marmarje valdastna procesija: najprej bogoslovni študenti
množa, potom mnogoslovesna duhovščina s krizom, kano-
niki, dva škofa, mnogi Pastir in Premisa in mnogi.
Kulovski in Samskova, namreče pastirski svet v svoj
nadškofovski svet. Kmeti je bilo gledati in namreče
svetov. Občinstvo je od vseh strani prišlo v kapelo,
navzeli so bili tudi rusinski rimarji, med katerimi sem
videl več kmetov v marmarški marmarški. Zadržal se je
služba blizu po izročil sv. Bazilija. Kakor marmarji so

odmevali krepki glasovi častitljive staroslovanske, po neizmernih prostorih Petrove cerkve. Zbrali so se pred grobom prvaka apostolov zastopniki rusinskega naroda, ki je toliko pretrpel za svojo vero in obred. Mej dvema bratinskima narodoma živé Rusini, ki pa ne ravnata z njimi po bratovsko. Njihovi bratje po krvi in jeziku — Rusi — jih hočejo z ognjem in mečem izgnati iz ovčinjaka Gospodovega, drugi, bratje po veri, Poljaki, so jim skušali vzeti svetinjo njihovega obreda in jezika. — Ta slovesna služba božja pred nogami sv. Petra se mi zdi kakor zmaga rusinskega naroda nad njegovimi nasprotniki. Ti glasovi, ki so odmevali pod mogočno kupolo sv. Petra, razlegali se bodo daleč tja po rusinskih stepah. Mislimo, da je ta dan zopet storjen jeden korak k zjedinenju Izhoda s katoliško cerkvijo, kar tako živo želi sivi starček Leon XIII. — O Rusinih je jedenkrat rekel papež Gregorij XIII: »O vi moji Rusini, upam, da se bo po Vas povrnil izhod h katoliški edinosti.« Da, v Petrovi ladiji je prostor za vse narode in jezike. Katoliška cerkev tirja edinost v veri, dopušča pa in odobruje častitljive in opravičene zunanje obrede. Vprašam tiste časnikarje, zlasti slovenske, ki ne nehajo metati svojih podkupljenih strel na duhovnike: Ali bi bilo mogoče na pr. v kaki ruski cerkvi v Petrogradu tako slovesno opravljati službo božjo v latinskem jeziku, kakor so jo Rusini v slovanskem jeziku v Petrovi cerkvi? Kdo je tedaj nestrpljiv? — Kaj takega je mogoče samo v katoliški cerkvi, ravno zato ker je katoliška t. j. splošna. Še nekaj važnega je v zvezi s to slovesnostjo. Govori se po Rimu, da je metropolit Silvester Sembratowicz imenovan za kardinala. To je zopet dokaz papeževe naklonjenosti do izhodnega obreda, zlasti slovanskega.

Sv. Oče so bili sedaj nekoliko bolni, a dobri Bog jim je kmalu povrnil ljubo zdravje. Še vedno so čilega duha in navduševali so zadnjič zbrane kardinale z lepimi besedami k uspešnemu delovanju za zjedinenje izhodnih cerkva. Vidi se, da jim je to vprašanje zelo pri srcu. Sv. Oče spominjali so se tudi žalostnih razmer na vzhodu. Izjavili so, da jim ni vse jedno, kako se razvija položaj Armencev ter izrazili željo, da bi tudi na Turškem vladala pravičnost proti raznim narodnostim. Kakor so naznanili, ustanovila se bo iznova patrijarska stolica v Aleksandriji. — Italijanska vlada je zopet jedenkrat pokazala, kako da spoštuje in varuje prostost vere. 3. m. m. je šel duhovnik iz sv. Petra fare v Rimu s sv. popotnico k bolniku. Včasih se je to prav slovesno godilo, a dandanes se zvonček ne sme več peti, ampak tiho mora iti duhoven z Najsvetejšim. Omenjenega dne pa je več rimskih meščanov z gorečimi svečami spremilo Gospoda nebes in zemlje in velika množica ljudi je sledila. Straža, mimo katere je šel sprevoz, je skazala sv. zakramentu dostojno čast in duhovnik ji je podelil blagoslov. Komaj so se pa povrnil v cerkev, pride v zakristijo policaj in je vse zapisal, i duhovnika i druge ljudi, ki so se udeležili sprevoza, češ, da so prestopili postavo, po katerem je procesija prepovedana. Lepa reč!

Na Ogrskem se je začelo pravo mažarsko gospodarstvo. Vlada predložiti hoče sedaj cesarju imenik naj-

višjega naučnega sveta, v katerem je nič manj nič več ko 11 židov in k sreči jeden kristjan. Kam bodo ti možje šolstvo zavozili, si lahko mislimo. Res žalostno je, da bodo nad katoliškimi šolami odločevali židi in prostozidarji. — Grofa Cirakija, ki se je vedno potegoval za pravice katoliške cerkve, so zdaj dejali v pokoj! Bil je namreč visok uradnik pri ministerstvu, ter je vsako priliko porabil, da je odločno oporekal proti cerkvenim nasprotnikom. Ker mu ne z lepo ne z grdo niso mogli resnicoljubnih ust zamašiti, so se ga znebili s tem, da so ga dejali v pokoj. — V prvem mesecu, kar je poroka pred županom upeljana, se je v Budapešti poročilo 190 parov; vidi se pa, da za to poroko marajo le židje, pošteni kristjani se je pa ogibljejo. — Katoliška stranka, katera se je pomladi ustanovila, je zdaj v mnogih krajih dosegla lepih uspehov. Bog daj, da se še bolj ojači in si pridobi novih zaveznikov! Potem se zopet utegnejo povrniti pravice katoličanom, katere jim gredo.

Kako lepa svoboda na Francoskem vlada, pojasnuje nam zopet jeden dogodek. V neki občini ustanovila je država svojo brezversko šolo, da bi spodrinila šolo usmiljenih sester, ki je v onem kraju prav cvetela. Toda ljudje so imeli usmiljene sestre zelo radi in niso hoteli posiljati svojih otrok v državno šolo. Zdaj pa se župan vaski, pristaš vladin vzdigne in hoče s silo otroke spraviti v brezversko šolo. Toda ta mož, ki je liberallec, ima svojo hčer v samostanskem zavodu, da se tam odgaja in le on naj bi to svobodo imel, drugi pa ne. Finančnemu stražniku poslal je toraj župan ukaz, naj svoje otroke pošilja v državno šolo, sicer zgubi službo. Mož pride k županu in mu pravi, kako radi da imajo njegovi otroci sestre in da župan sam ima svojo hčer v samostanski šoli. »To je moja stvar«, pravi župan, »vi ste državni služabnik.« — Ženo, katera često v občinskem lesu drva nabira, da poklicati k sebi. »Jaz mislim, da bodele vi svojo hčerko pošiljali v državno šolo«, reče župan. Žena odgovori: »Moja hčerka je pri sestrah dobro spravljena in ostane tam.« »No, potem pa tudi ne smete več drv nabirati v občinskem gozdu«, je odgovor mogočnejev. — K občinskemu biriču pođa se župan sam: »No, vaša hči ni v državni šoli? Ali hočete vedno ostati birič.« »Gospod župan, vi mi ne smete nič ukazovati, ker imate svojo hčer tudi v samostanu.« »Pa jaz smem storiti, kar hočem, a vi ne«, odgovori župan. Na tak način je župan državni šoli res pridobil 4 učenke.

Čudne stvari se slišijo s Španskega, ki nam zopet v jasni luči kažejo skrivno rovanje in očitno delovanje proti sv. veri. V Kadixu je prestara navada, da se vrše ob nedeljah mesca oktobra procesije sv. rožnega venca, kateri se pri teh procesijah moli. Framasoni ne morejo videti sv. rožnega venca in ne slišati te prekrasne molitve, dobro vedoč, koliko moč ima. 13. oktobra napovedal je škof v Kadixu procesijo po mestu. Govorilo se je že dan poprej, na tistem, da ne bo vse gladko šlo. A vendar se je nabralo 6000 vernih, ki so se lepo urejeni jeli ob 6. uri zvečer pomikati iz cerkve sv. Dominika. Ko je prišla procesija na trg sv. Janeza, sprejme jo sikanje, tulenje, in bogokletstvo od frama-

sonov najete sodrže. Ko so šli še naprej, usuje se nanje zlasti pa na duhovne cel oblak kamnov in polen. Škof je ukazal, da se je procesija jela vračati, kar se je zgodilo v najlepšem redu, v cerkev sv. Dominika. Vso pot pa so se nanje usipala bogokletstva in pa kamenje, še celo v cerkev so frčali kamni. V cerkvi se je nabralo do 7000 ljudi in cerkev so takoj zaprli. Nato je škof imel gniljiv govor o sv. rožnem vencu in je zatrdil, da ga nič ne bo od tega odvrnilo, da bi se bal in da ne bi tudi prihodnjo nedeljo ne peljal procesije iz cerkve. Potem pa so skupno molili za svoje napadovalce. Nekaj duhovnikov, škof sam in pa precej drugih ljudi je zelo ranjenih. Oblastva pa pri celem škandalu niso prav nič vmes posegla. O enakih dogodkih se poroča tudi iz Barcelone.

Če človek to premisli, zdi se mu, kakor da bi res sam satan vladal na svetu, da šliva ljudi zoper cerkev. Nepopisno sovraštvo povsod do vsega, kar je sveto. Tako n. pr. smo zadnjič brali v nekem časopisu sledeti dogodek: Na Neumskem v Berlinu je neka temska, ki je načelnica prostovoljske lote. Kako da se v frimasonskih lotah oskranja Najsvetejše, smo ob svojem času že govorili. A tej baburi je pa gotovo sam hudobni duh rekel, naj tako dela. Ima namreč dva velika silna huda psa. Tem dvema psoma vrže, človeka je strah povedati, vrže jima vs. hostije, če jih le more dobiti, da jih sestranske zveri požre. — O Usmiljenosti božja, da ne veliš rešiti, da kaj ne požre satanske temske! Neumijot se Tvoja sklepi o Gospod!

Tako daleč je prošlo nametanje vsake stvari. Daleč se je pri malim, klopalo pri velikim. Daleč se je pri liberalizmu, nametavalo in klopalo v francosizmu; malo se je pri nasmetavanju. Škoda in duhovnost, klopalo se pri razkurjenju Napoleonskega?

Listek.

Miklavžev dar.

[illegible]

Marta Delnikova je bila vohova. Še pred vojno letoma je bila srečna in zadovoljna z malim soprogom, ki je delal v blaginjen rudniku. Toda nesreča je brcnila, da je umrla nenadno nesrečno mati. Kaj je sedaj preostalo ubogi vohovi? Na tiru se je znašel morda, kakor na lastni reki. In res, čisto nova tuga.

vendar je pošteno preživljala sebe in dvoje malih otrok s tem, da je za malo plačilo obleko prala in krojila.

Jakob Bojār, pošten in močan rudar, je pritel ravno tedaj mimo, ko je čisti glasček male deklice nekaj pravi mater. Že od nekdaj je ljubil otroke in jih rad poslušal. Stopil je še nekoliko bližje k oknu in poslušal. »Kaj ne mama«, se račuje, »leprav so nam ata umrli, vendar nam bode sv. Miklavž prinesel svojih darov?»

•Ančka, pomisli, da so ata veliko zaslužili; sedaj je vse drugače, jaz komaj toliko prislužim, da imamo za največje potrebe.»

Tu mali Francek skoči pokonci in pogumno pravi:
«Le počakajte, ko bodem jaz velik, vam ne bode treba
več tako trdo delati. Tudi jaz bodem rudar, kakor ata,
toda umreti ne bodem hotel!»

Jakob Bojar se ni mogel ločiti od okna, dasi
ravno se je sramoval samega sebe zaradi prevelike ra-
dovednosti.

•Bog te blagoslovi, Francek, tudi jaz bom moliti in Boga prositi, da odrasteš v krepkega moša, da boš mogel podpirati svojo mater na stara leta.

•Morda boševa pa nastavila najino vredico, da
bode sv. Malavt vanje kaj prinesel?« vpraša deklica.

* Aličba, ali ne veš, da smo prevel obotni? *

* Kaj smo ubodnjeni, kakor smo bili lani?.

• O na se kofin. •

»O, saj ima Miklavž tudi resne otroke rad, ako so prišle, raztrgane Anika.

Jakob Bogar je slišal, kako se je trepet glas odvil pri nadglednikovem odhodu, in odpre so mu oči kot v oči.

«Kje pa ne najdeš srečnice, mama? Jaz pa botem kljub temu nastavljam; morda boče te kar iz navade tudi i dam poročil, ker sva pojedna», govori nepet Ančka.

«Lasciatevi sedurre dall'aria, questa morsa. Lei vede
piuttosto, da se tende ad», perché molti e volentieri sono,
ho pensato da avere ragione.

«Jas pa tobein le postrosia. Mama, dajti mi ne
vrednoti», proro mami beklina.

• Trebaće mi stinač; pa jao jik se grom u mojim
nitama odjek; pa nastavi: « Je lošeš nego stari, vendar
jao se bojim, da se lošeš jako jako ubižati. Kar post
je prišel sv. Miklavca, da te bolj drugo leto v boljšem
stanu »

*No. 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 9

Jakost Sigur je se je sece kar kobil. Simul je kobilke po voljo, ko je kobilica skrajno iskala svojega iz Frantskove urečine, potem pa, ko je je nastavila, si bil je nujen, drzben glasnik, ki se je se vedno čutil, mudi in ravno k njim se hite. en. Kobilica. Napoved je zdel mudi, ki je s tujim glasom vedno utrdilim spet. Simul je se utrdila moliti; kobilica je svoj moliti tako kobilica: »In s Bog, pravi, sed en. Kobilica. in sime zeli zeli, pa, na sime zeli tako pravi kakor bogat otrok. Amen!»

Eu am învățat muzica pe vîrsta așezîndu-mă la
pe vîrsta de mine. Eu ă căuta, să ține muzica cîntăm
cîntăm în învățarea muzicii. Săd pînă eu pe vîrsta de
muzică cîntăm.

Tiho se splazi od okna ter gre onkraj hiše, kjer vidi viseti nekaj perila. Počasi se prikrade do tja in vzame z neke vrvice višnjevo vrečico, jo vtakne v žep in se naglo oddalji. Stopi takoj v največjo gostilno, kjer je bilo vse polno rudarjev in igralcev. Vsi so dobro poznali Bojárja, in ko je stopil v sobano in prosil pozora je precej vse utihnilo. Nato pa resno pripoveduje vse, kar je videl in slišal. Konča pa pripovedovanje z besedami: »Tovariši, dobro vem in poznam vaša srca. Mislim, da sv. Miklavž dobro vé, kaj nedostaje oni koči, a jaz tudi ménim, da bode tudi kaj prinesel. Tu imam dekličino vrečico, katero sem vzel tam za hišo visečo. Oče onih otrok je bil rudar, a je tudi umrl v svojem poklicu, ponesrečil se je in se ubil. Tukaj položim torej vrečico — denite kaj notri, veliko ali malo, kolikor kdo more!«

Tu vzame neki igralec vrečico, jo sočutno ogleduje, potem pa vrže vanjo dvajsetico in jo nazaj položi. Drug za drugim dajejo vanj svoje darove. Tu pa nekdo zakliče: »Bojár pojdi z vrečico se k drugim mizam!«

In res! Vrli rudar jo vzame in gre dalje; kmalu je bila polna bakrenega in srebrnega denarja; še celo kak srebrnjak se je tu pa tam zalesketal. Hitro mu prineso kar celo vrečo, v kakoršnih imajo na poštah denar. Tedaj pa pridejo nekateri iz družih igralnic, ker tudi tja so zvedeli prigodbo o ubogi udovi, da naj pride tudi tja z vrečo. In Bojár gre od sobe do sobe. Trumoma so vanjo dajali, ker vsakdo je hotel podariti ubogi družinici svoj dar. — Kdor pozna ondoto usmiljenost in radodarnost, se ne bode čudil, če povem, da je nabral Bojár — sto goldinarjev.

Hitro so poslali po konje, nakupili in naložili na voz vse polno igrač, obleke, jedil itd., in tiho peljali pred hišo uboge vdove. Najprvo so položili vrečo denarja na stopnico v vežo, potem vse drugo okoli. Nato pa postavijo napis: »To vam prinaša sv. Miklavž.«

Noč je bila mrzla, in ko je zasijalo svetlo solnce se zasveti srebrno-bela slana kot svetli demanti.

Marta Zelnikova je vstala in s tužnim obrazom pogledala na prazni vrečici. »O kako strašna je revščina!« vzdigne in pogleda proti lež sčim malih otrok. Nato prižge na štedilnem ognjišču ogenj in pristavi zajutrek. Ko je to zgotovila, gre k posteljam otrok, vsacega pokriža in ju vzdigne. Precej teče Ančika k vrečicam, toda ko se vrne, bi ji skoro od žalosti srce počilo. Solze zaigrajo materi v očeh; hčerko pritisne na srce in ji reče: »Le nikar se ne jokaj, drugo leto ti bode sv. Miklavž prinesel vse polno rečij.«

»O mama!« Mali Francek, ki je vrata odprl in ugledal neizmerno bogastvo, je v prevelikem začudenju vskliknil na ves glas.

Mati hiti ven in strmi z odprtimi očmi. Prebrala je napis, potem pa z otrokoma kleče hvalila Boga. Naposled so začeli vse stvari v sobo nositi. Bilo je več posod z moko, suhim mesom, slanino, sadjem, kavo, čajem, sladkorjem, z novimi oblačili in igračkami, i. dr., vse so s smehom in jokom v hišo nosili. »Prinesi ono vrečo soli sem-le, Ančika! O kako je Bog dobronljiv!«

Otrok se skloni, jo pograbi z močjo in jo naposled vzdigne ter jo prinese v sobo. S tresočimi rokami odvezuje vrečo in iztrese iz nje veliko svoto denarja. Niti v svoji domišljiji si ga mati ni toliko nikdar želela. Komaj je zapazila malo višnjevo vrečico sredi denarja. Umeje se samo ob sebi, da je tudi Zelnikova zvedela, kako je vse to bilo. Ko je prvič srečala Bojárja, se ji je hotel ta umakniti, toda, ona prime za rob njegove suknje in ga ustavi, da se mu zahvali na vse mogoče načine. Toda solze, katere je tedaj od veselja potočila udova, niso bile same, ker tudi Bojár je imel solzne oči.

Štirje meseci so potekali po onem dnevu, — in Marta Zelnikova je bila poročena z Jakobom Bojártjem, otročiči so dobili zopet dobrega očeta.

Lep Miklavžev dar, hvala Bogu, da so ljudje na svetu še vedno tako dobronljivi do revežev!

Podobe iz življenja.

(Dalje.)

Zgodi se Tvoja volja!

»Prosim, dragi gospod, ali ni za me nobenega dobitka?«

»Ne, ljubo dete«, odgovoril je prodajalec srečk in prijazno pobožal po glavici zalo, devetletno deklico. »Danes še ni zate dobitka. Mogoče prihodnjič.«

Zalostno je pobesilo dete glavico. Čez nekaj časa je vprašala: »In, prosim, kedaj bode zopet srečkanje?«

»Prvo srečkanje bode prihodnji torek, ljubo dete.«

Mala deklica je že hotela oditi. Tedaj stopita blizje dva gospoda, ki sta dosedaj stala v prodajalnici in videla ta mali prizor.

»Ali bi rada zadela dobitek?« jo vpraša prijazno prvi gospod.

»Oj, kako rada!«

»V čigavi loteriji pa igraš?«

»V loteriji tega gospoda.« Pokazala je na prodajalca srečk.

»Vprašam le, kakošne srečke imaš?«

»Nobene srečke nimam pa tudi nobene ne potrebujem. Zato pa pridno molim, da mi bode naklonil ljubi Bog prav velik dobitek. Naš gospod župnik so pogosto rekli: Pri Bogu je vse mogoče.«

Gospoda sta se spogledala nato, prodajalec srečk se je pa nasmehnil.

»Zakaj pa želiš dobiti toliko denarja?« vpraša jo drugi gospod. »Rada bi kupila sladkarij, kaj ne?«

»O — nisem sladkosneda!« odgovorila je odločno deklica. »Rada bi dala denar svojim dobrim starišem.«

»Gotovo so ubogi?«

»Oj pa kako«, odgovorila je deklica in že so ji zalile solze oči. »Moj oče so bili krovec (strehar) in so se ponesrečili pri delu. Padli so raz streho in si zlomili oboje nogi. Mati vedno tako zelo jočejo in Anica in Francek sta lačna — lačna sem tudi jaz.«

Gospod je že hotel poseči v žep, a zadržal ga je njegov spremljevalec. Ta je rekel deklici: »Prav imaš:

če hoče Bog, bodeš tudi ti zadela dobitok. Pri Bogu je vse mogoče. Le pridi zopet vprašat po prihodnjem srečkanju.

Ko je odšla deklica, je vprašal prvi gospod trgovca: »Ali poznate deklico, gospod Rojic?«

»Poznam jo, gospod.«

»Jeli vse resnično, kar je povedala.«

»Gotovo. Pozvedoval sem po družini pri drugih.

Mala deklica prihaja, odkar se je ponesrečil njeni oče, k meni po vsakem srečkanju in prša po dobitku. Odpravim jo vselej z objubo, da bode mogoče imela prihodnjič srečo, ker ji ne morem reči, da ni mogoče zadeti dobitka brez srečke.«

»Tako zaupanje v Boga moramo poplačati! zaklical je jeden gospod. »Kaj ne gospod tovariš, podpirali me bodeš pri moji nameri? Hočem napraviti zbirko in ž njo pomagati vrlému otroku do dobitka pri prihodnjem srečkanju. Vsaj pozna več bogatih in dobrosrčnih ljudi, ki bodo podpirali moj sklep z doneski. Tako bodem imel do prihodnjega srečkanja že znatno svoto!«

»Iz srca rad! Najbolje je, če se takoj lotiva dela.«

Zapustila sta prodajalnico in trgovec je hvalil Boga, da bode potolažil nesrečno družino.

* * *

Nastopil je torek, ki je prinesel prodajalcu srečk mnogo dela in obiskovalcev. Kar v trumah so se oglašali pri trgovcu, brez razločka z ozirom na stan, starost in spol. Gospodje in gospe, starčki in učenci, častniki in delavci, učiteljice in dekle — vsi so prišli z istim namenom: poprašat, če jim je bila mila »sreča«, če so kaj zadeli.

Pri vratih je ponižno in potrpežljivo čakala Marica, naša znanca, da bi uprašala gospoda Rojic-a pri prvi priliki: »Prosim, dragi gospod, ali ni zame nobenega dobitka?«

Toda danes ni prišla do tega. Ko so bili potolaženi glavni kupci, je stopil k Marici ter ji rekel: »Pojdi malo z menoj!«

Pečjal jo je v družinsko sobo. Tam ji je rekel: »Ljubo dete, sedaj ti bodem izplačal tvoj dobitok.«

»Torej sem vendarle zadela?« zaklicala je uboga deklica. Zarudela je od samega veselja in plosnila z rokama.

»Tukaj, ljuba moja, imaš sto in dvajset goldinarjev!« Gospod Rojic je pokril mizo pred njo z novimi bankovci in svetlimi srebrnjaki.

»To — vzemi, vse je tvoje!«

Marica je poskočila. Ni se mogla več premagovati: začela je silno jokati in debele solze so ji tekale po shujšanem licu. Kakor da jo je gnala neka notranja sila, je hitela pred sv. raspelo, ki je viselo v sobi. Pokleknila je pred križem in komaj spregovorila: »Ljubi, dobri nebeski Oče! Ljudje so se mi posmehovali in tudi oče in mati sta rekla, da ne morem zadeti dobitka brez srečke. Jaz sem pa vedela, da je to mogoče, če le Ti hočeš! Oj, kako sem ti hvaležna, moj ljubi, dobri nebeski Oče! Sedaj bode dobil moj bolni oče zdravnika. Prosim Te,

podeli mu zopet zdravje. Tudi mati ne bode več jokala, Anica in Francek ne bodeta več stradala in zmrzovala Preljubeznivi Zveličar! Vedno bočem ostati dobra in pobožna in vsaki dan bodem pridno molila«

Cez nekaj časa je vstala še vedno jokajoča. Med tem je dobra gospa Rojiceva pripravila zajuterk in prijazno povabila srečno dete, naj se malo pokrepča. Toda Marica ni mogla jesti radi prevelikega veselja. Poljubila je dobri gospej roko s srčnim: »Tisočkrat vam povrnim Bog!«

»Sedaj pa moram hiteti domov in nesti velikanški dobitok starišem. Oj kako bodo veseli.«

Gospod Rojic je spravil denar v veliko denarnico in jo izročil deklici, ki mu je hvaležna poljubila roko in objubila: »Za vas vse bodem molila vsaki dan, da bode ostali zdravi in srečni!«

Ginjena sta jo objela gospod in gospa. Trgovec ji je še stisnil v roko listek z naročilom: »Sicer mi je to prepovedano, — a ne morem pomagati. Moli predvsem za ta dva gospoda, ki sta zapisana na listku. Bog se ji je poslužil, da si zadela dobitok. Le ostani vsikdar dobra in pobožna, kakor si objubila ravnokar Bogu.«

Pomočnik, ki jo je spremljal, da ni zgubila denarja, ni mogel slediti srečni deklici, ki je hitela na svojo domov, da bi tem preje razveselila stariše.

Dobro delo je rodilo obilne sadove. Iz ljuberni do Zveličarja je postala Marica usmiljena sestra. Kot taka je neutrudljivo delovala v bolnišnicah v čast božjo in blagor trpečega bližnjega.

Razne novice.

(Vabilo na naročbo.) »Domoljub« vabi vse svoje naročnike, naj mu ostanejo zvesti tudi v novem letu, naj mu kmalu pošljejo naročnino 80 kr. ter naj skušajo vsaj še vsak po jednega naročnika pridobiti. Kolikor več bo naročnikov, toliko več bi tudi »Domoljub« lahko storil za svoje bralce. Ni nam treba še posebej poudarjati, kako važna dolžnost vsacega kristjana je, da si naroča in razširja krščanske časopise. To dolžnost priporočajo papež, škofje in tudi verniki sami spoznavajo iz skušnje, da kakorini listi se berejo v družinah, take so tudi družine same. Le prerad se tudi sicer pošten človek navzame liberalnega duha, ako prebira slabe časnike. — Prosimo torej prav lepo, naj poskrbé naši prijatelji, da si »Domoljub« s novim letom zopet pridobi mnogo novih naročnikov, da bo tem lažje in uspešneje splošval svoje nalogo, drage Slovence v nemati v ljubezni do Boga in domovine, vtrjevati jih v krščanskem življenju v družini in javnosti ter seznanjati jih z raznimi novicami po svetu. — Bog daj svoj blagoslov!

(Petindvajsetletnica slovesnega proglašenja sv. Jožefa za varuha katoliške cerkve.) Kakor drugod, tako se bo tudi v naši škofiji slovesno obhajalo to praznovanje. Najnovejši škofjski list obsega ukaz prevzvišenega knezofa radi slavnosti. Po vseh župnih in drugih javnih cerkvah, kjer prebiva duhovnik, se ukazuje tridnevnic 12., 13., 14. decembra, to je, tretjo adventno nedeljo, pa slovesna velika masa — kjer je možno — na čast svetemu Jožefu. Cerkveni predstojniki, ki želé obhajati devetdnevnično mesto tridnevnic, lahko storé brez vseh opovir. Začeti bi morali devetdnevnic 6. decembra. Kako naj se obhaja pobožnost, določijo cerkveni predstojniki sami. To praznovanje je jako pomenljivo. Pomenljivo za vse vernike, ker so sveti Oče naklonili tem slovesnostim mnogo duhovnih dobrot, pomenljivo pa posebno za Kranjsko, ki časti sv. Jožefa že več kot 100 let kot svojega patrona. Leta 1576 so namreč deželni stanovci z veliko slovesnostjo sprejeli sv. Jožefa za zaščitnika kranjske kronovine.

(Prizor groznega hudodelstva) je bil v Trojanah v noči od 27. do 28. novembra. Okoli 11. ure po noči pritepe se v hišo Urankarjevega Ceneta ptuj lopov ter napade gospodarja, ki je ležal v postelji s svojo ženo, z bodalom, mu ga porine naravnost v srce, da je bil v malo minutah mrtev. Žena prime lopova in začne klicati na pomoč, lopov zbeži, žena vstane iz postelje, gre klicat družino, med tem pa se lopov vrne, vrže ženo na tla, ji poklekne na prsi ter maha z bodalom po njej, ker se je branila, naredi ji na čelu dolgo rano, iztakne ji eno oko, tudi eno roko ji vso razmesari. Ko lopov sliši da na klicanje žene hite ljudje na pomoč, zbeži skozi vrata na cesto, dalje pa se ne ve kam. Žena je bila previdena s sv. zakramenti in morda okreva, ako ni v prsih preveč pretresena, ker je lopov kar skakal po njej. Vsa stvar se je takoj naznanila bližnjim orožniškim postajam ob enem c. kr. okrajnemu sodišču na Brdu. Kakor vse kaže, je imel lopov namen poiskati denarja; čudno pa je vendar, da je napadel hišo, ki nikakor ne slovi zaradi bogastva. Sodnijska preiskava bo kaj bolj natančnega spravila na dan.

(Trojni umor.) C. kr. žandarmerija na Vranskem brzojavlja, da je včeraj neznaní zločinec na kranjsko-štajerski meji v Hotiču tri osebe umoril. Storilec je gotovo ravnoisti kakor v Trojanah. Popisujejo ga kot srednje velikega, starega okoli 30 let. Obraz ima rudečkast, obrat s pritrženimi brkami. Obleko ima zelenkasto in zamazano, na glavi pa majhen klobuček.

(Lepa oporeka.) Družbi sv. Cirila in Metoda je dné 25. m. m. zjutraj v Gradcu umrlí kupec in hišnik Jurij Vrečko, rodom iz Hotunja pri Celju, v svoji 23. m. m. na večer oporoki kot legat zapustil lastno si hišo v Gradcu, notranje mesto, Davidove ulice št. 1. — Domoljubnemu pokojniku naj mili Bog onstran groba stotero povrne.

(Družba treznosti.) V Pruski Šleziji slavi družba treznosti 50letnico svojega obstanka. Pred 50 leti je vladala ondi žganjarska kuga: pili so moški, ženske in otroci. Botri, babice in porodnice so prihajale v cerkev pijane, večkrat se je zgodilo, da so našli novorojenčke

na cestah, botri so jih zgubili. Pri pogrebih so bili vsi sorodniki pijani in se hujše je bilo pri porokah. Da se ta pregreha odpravi, si je prizadeval župnik Ficek z Nemških Piekar, kjer je ustanovil družbo treznosti. Svoje župljane je nagovarjal, da se zdržijo žganja iz ljubezni do Matere Božje. Marijino ime je pokazalo svojo moč: župljani so obljubili svojemu župniku treznost. Po tem vzgledu so delali drugi in kmalu je stela družba treznosti 300 000 udov. Nasledek je bil, da so bile žganjarije prazne, 84 žganjarskih tovarn se je opustilo in v 206 se je delo ustavilo. Daca se je nabralo 45.800 gld. manj. Najbolj so se jezili zidje in vlada. Vlada je tožila, da škoduje družba treznosti državi, a kralj Friderik Viljem je dejal: »Kot največjo korist svojega kraljevanja bi imel, ako bi padel žganjarski davek na ničlo.« Zdaj se pa slavi petdesetletnica zmage katoliškega duha nad žganjarsko kugo, ki se je toli pogubno po Pruski Šleziji raztezala.

(Oskrbljevanje s pitno vodo na Kranjskem.) Na razna vprašanja tem potom odgovarjamo, da je kranjska hranilnica v trajni spomin bližnje petdesetletnice slavnega vladanja presvetlega cesarja mej drugim določila za napeljavo pitne vode v mestih, trgih in občinah po deželi 300.000 gld. proti 3% obrestim in 1/2% amortizaciji. Ta posojila se bodo torej amortizirala v 65 letih v polletnih naknadnih obrokib. Posojila bodo dovoljevala hranilnično ravnanje pod navadnimi pogoji.

(Katoliško društvo kamniško) ima v nedeljo 8. dec. svoj shod v Kamniku pri Kratnarji na Šutni st. 32 v I. nadstropji. Govorilo se bo o minulih volitvah v deželni zbor. Razen drušvenih udov povabljeni so še posebno vsi tisti mestni volilci, ki so glasovali za katoliško-narodnega kandidata.

(Divja keza z leseno nogo) se nahaja po poročilu nekega bavarskega lista v nekem francoskem mestu. Bolna žival se je nahajala nekaj časa v živinski bolnišnici v Bernu. Ker je pa niso mogli ozdraviti in ji morali odrezati nogo, izumil je dr. Šenk, sin bivšega švicarskega predsednika, leseno nogo, katera je popolno nadomestovala odrezani del. Živalica se s počotka ni mogla navaditi lesene noge ter jo je hotela odstraniti. Konečno je pa vendar uvidela, da se z njo lahko »marsira«.

(Dvojno kazensko pravo.) Pred nekaj časom je bil obsojen bogati zid Löwy v Olumucu v kriminal zaradi goljufije. Ječa se mu je spremenila v denarno kazen. Dne 15. m. m. je stala na Dunaju pred sodnijo šivilja Sladkova. Šivala je za Westermanna srajce, ducat za 1 gld. 32 kr. Stroj se je pohabil in ker je bila v denarni stiski, zastavila je nekaj blaga. Za to je bila obsojena v ječo za tri dni, akoravno bi ne bil zid ob nič prišel. Šivilja je prosila, naj se ji zapor odloži na pozneje, ker ne more od malega otroka. Prošnja se ni uslišala. Brnski »Delnik« pravi: Prvi je bil bogat »ghosphod« Löwy, druga uboga šivilja.

(Ponesrečil) se je dné 19. min mes. kovač Gašpar Lapajne iz Kamne Gorice. Domov gredé je padel raz stezo do 4 metrov globoko v potok Lipnico. Vsled težke telesne rane je postal nezavesten in utonil v plitvi vodi.

(Ljudsko gibanje na Kranjskem l. 1894.) V minoletem letu je bilo na Kranjskem 3560 porok, novorojencev 17.871, mrličev 13.924, mej temi 6857 moškega in 7067 ženskega spola. Ponesrečilo se je 127 oseb, umorjenih in ubitih 23, samomorilcev 22. Nad 70 let je bilo starih 2230 oseb, in sicer 1099 moškega, 1231 ženskega spola.

Tržne cene v Ljubljani

4. decembra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, m. st.	7	80	Speh povejona, kgr.	—	64
Raj.	7	50	Surovo maslo.	—	72
Jedmen.	6	50	Jajce, jedno	—	3
Oves.	6	80	Mleko, liter.	—	10
Ajda.	7	50	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso.	7	—	Telešje	—	62
Koruta.	6	—	Svinjsko	—	58
Krompir.	2	80	Koštrunovo	—	36
Leta, ktl.	11	—	Pikanez	—	45
Grah.	10	—	Goleb	—	15
Fidel.	11	—	Seno, 100 kgr.	2	40
Maalo, kgr.	—	90	Slama.	2	50
Mast.	—	70	Drva trda, 4 kub. mtr.	7	50
Speh svež.	—	66	„ mehka.	5	10

Zaradi potresa znižane cene!

Luka Vilhar

urar v Ljubljani, Vodnikove ulice, pri
280 5 mesarskem mestu

prodaja kakor bi bila

„Razprodaja“.

Napriložnostnejša prilika za nakupovanje finih zlatih, srebrnih in nikelnastih tepnih ur, stenskih in ur s nihalom, budilnic, verižic itd. 507 12-1

Vsa, tudi najtežavnejša popravila izvršujejo se natančno in z jamčeno dobro po nizki ceni.

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličanstva.
Bogato oskrbljena po a. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov
zajamčena 21 6-5

XXX. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

3135 dobitkov v skupnem znesku 170.000 glđ. in sicer: 1 glavni dobiček s 60.000 glđ. z dvema predobitkoma in dvema padebitkoma s 500 glđ., 1 glavni dobiček s 30.000 glđ. z 1 predobitkom in 1 padebitkom po 250 glđ., 2 dobitka po 10.000 glđ., 10 dobitkov po 1000 glđ., 15 dobitkov po 500 glđ., 100 dobitkov po 100 glđ., naposled serijski dobitki v skupnem znesku 30.000 glđ. — Žrebanje se bo vršilo neprekinjeno dne 19. decembra 1895. — Srečka stane 2 glđ. avstr. velj.

Podrobnejša določila ima igralni načrt, ki se dobiva brezplačno s srečkami pri oddelku za državne loterije Dunaj, I. Riemergasse 7, II. Stock, in Jakobshofe, kakor tudi po mnogih prodajalnicah. — Srečke se pošiljajo poštne proste.

Na Dunaju, v septembru 1895. 285 6-5

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov,
oddelek državne loterije.

287 Zadnja cena. 7-4

R. Miklauc

v Ljubljani, Špitalske ulice 5

priporadam svojo zalogo gvančnega blaga. Imenujem posebno štof in vsake baše sukna in oajg za moške obleke, kakor tudi lepi novi batmol in pisani porhant za ženska oblačila. Tudi imam najnovejše volnate rute, gladke, z mrežami, z zobmi in z frantami. Priporadam tudi plavi in beli porhant, belo in rjave kotenine, suknene nogovice in vse v to vrsto spadajoče blago.

Zadnja cena.

Zadnja cena.

Zadnja cena.

Učenca

za krojaški obrt sprejme

294 2-1

Anton Jalen,

v Ljubljani, Poljanska cesta 39.

295 2-1

Kedor hoče svoj denar

o priliki božičnih in novoletnih praznikov izdati za koristne stvari, naj uporabi urno ugodno priliko ter si omisli nižje razvrščeno

Vindobona zbirko

obsegajočo 15 komadov krasnih in dokaj uporabljivih predmetov, kateri veljajo samo glđ. 6-50; ti so:

natančno pre-
skušana

Zletno jamstvo

- 1 natančno regulovana budilnica iz niklja, imajoča po noči razsvetljeno kazalno ploščo,
- 1 krasen album za fotografije, patent. vez., velika oblika, prevlečen s finim peluše-blagom, bogato okovan z kuivre- ali nikel. okraski, uporabljen za fotografije v mali in veliki obliki,
- 1 trozložno zrcalo, krasno izvršeno, za postaviti in obesiti,
- 6 finih namiznih nožev in vilic, Meissnerjev vzorec, s pristnim jeklenobroncastim rezilom;
- 2 gumba za manšete iz pristnega fagon-zlata, priznane najboljše mehanično izvršene,
- 3 fini gumbi za srajce in ovrtnike,
- 1 zanimiv zabavni in olepšavni predmet.

15 komadov samo glđ. 6-50.

Malokdaj se nudi toliko ugodna prilika za nakup tako lepih, za družino in vsakogar, kakor tudi za darilo pripravnih predmetov za tako izvanredno nizko ceno. Razpošilja se proti predplačilu ali poštne povzetju.

Razpošiljalna trgovina LEON SILBERBERG na Dunaju I., Fleischmarkt št. 5/H.

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 19. decembra 1895 zvečer.

Loterijske srečke.

Dunaj, 30. novembra:	69,	26,	16,	62
Gradec, 30. novembra:	48,	32,	64,	11,
Lince, 23. novembra:	43,	86,	11,	3,
Trst, 23. novembra:	86,	70,	68,	6-4,

CENIK vin vipavske in istrske vinarske zadruge.

—+ Pristnost zjamčena. +—

V skladišču v Štali št. 9 nad 56 litrov: V pivnici (na drobno) na Bregu št. 1:

223 (24-18)	hektoliter		liter
Vipavsko belo . . . po gld.	22— do 24—	Vipavsko belo . . . po gld.	—36 do —40
" rudeče . . . " "	17— " 21—	" cvicek . . . " "	—32
Vipavski cvicek . . . " "	19— " "	" Rizling . . . " "	—48
" Rizling . . . " "	28— " "	" Kraljevna . . . " "	—
Istrski teran . . . " "	17— " 18—	Istrski teran . . . " "	—32
Istrsko belo . . . " "	23— " "	Istrsko belo . . . " "	—40
Istrski Refoškot . . . " "	32— " "	Istrski Refoškot . . . " "	—50
" Refoško 100 but. . . " "	50— " "	" Refoško buteljka . . . " "	1-20

Ker je pristnost vin itak v zmislu zadr. pravil zjamčena, priporočata se zadrugi posebno v. č. duhovščini. — Razpošilja vina tudi direktno.

Vizitnice in koverta

priporoča

Katol. Tiskarna.

3 zlate
15 srebrnih
kolajn.
12 častnih in
priznanih
diplom.

240 8-5

Franc Iv. Kwizda.

Kwizdov

restitucijski fluid

c. in kr. priv. označevalna voda za konje.

Cena 1 steklenice 1 gld. 40 kr. a. v.

Rabi se vže nad 30 let v dvornih hlevih;
v vojaških in zasebnih hlevih z izrednim
učinkom v krepcanju pred in po dje tra-
jačem naporu, pri izvinjenju udov, strp-
nelestiti kit itd., in usposablja konja za
urno tekanje.

Glavna zaloga
Okrožna lekarna
v Karneuburgu pri Dunaji.

330 20-11 L.

Varstvena
značka.

Kr. rumunski dvorni
zalotnik.

Dobiva se v vseh
lekarnah
in
droguerijah
avstro-ogorske
delele.

Pačiti je na
varst. znamko in
zahtevati je
Kwizdov
restitucijski
fluid.

Delavnica kleparskih, ključarskih,

ANTON BELEC

Št. Vid nad Ljubljano

izdeluje ter ima v zalogi

cerkvene svetilnice ali stalnice

220 19 dve po 194
iz kositarja 12, 15, 18, 20 gld., iz medenine 22,
24, 28, 32 gld., iz tempaka 40, 50 gld.,

obhajilne svetilnice

iz kositarja po 2 gld., iz medenine po 5, 8,
10 gld.

pušice z zvončki

za pobiranje miloščine, iz kositarja po 1-60 gld.
iz medenine 5 gld.

štedilna železna ognjišča

vsa železna in tudi razna za valdati.

!!Pokrivanje zvonikov!!

Barvanje zvonikov

= napeljevanje strešnih žlebov in struvelodov. =

Razne železne ograje, vrata, omrežja za pokopališča itd.

IVAN SCHINDLER

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Iskustveni strojar in upravitelj

Najnižje cene.

L. Mikusch,

kovarna delavnik,
Ljubljana, Mostni trg 15.

Popravila

Sklepno

izdelovanje

Preleke

Največji izbor

Povesti

VIII. zvezek:

Andrej Malan

izšel je ravnokar ter se dobiva komad
20 kr., po pošti 23 kr. v Katoliški
Bukvarni in Tiskarni v Ljubljani.
— Tudi III. in IV. zvezek sta še v zalogi.

R. Pserhoferja

„lekarna pri zlatem državnem jabolku“

na Dunaju, I., Singerstrasse št. 15.

J. Pserhoferjeve

odvajalne kroglice preje kri čistilne kroglice imenovane, so staroznane, lahko odvajajoče zdravilno sredstvo.

Cena tem kroglicam: 1 škatljica 15 kroglic 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami gld. 1-5, po poštne povzetju nefrankovano gld. 1-10.

Ako se svota vnaprej pošlje velja s poštino vred: 1 zavoje kroglic gld. 1-25, 2 zavoje gld. 2-30, 3 zavoje gld. 3-35, 4 zavoje gld. 4-40, 5 zavojev gld. 5-20, 10 zavojev gld. 9-20. (Manj od zavoja se ne pošlje.)

Zahtevajo naj se izrecno „J. Pserhoferjeve odvajalne kroglice“

ter naj se pazi, da ima vsaka škatljica na pokrovu rdeče tiskano ime J. Pserhofer, kakoršno je tudi na navodilu za uporabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferjev

1 lonček 40 kr., franko poslan 65 kr.

Trpotčev sok, steklenica 50 kr.

Balzam za gušo steklenica 40 kr. franko posl. 65 kr.

Grenka želodčna tinktura

(preje življenjska esenca ali Praske kapljice.)
Lehkotno odvajajoče sredstvo, oživlja in krepča želodec, ter pospešuje prebavljenje.
Stekl. 22 kr., dvanaest stekl. gld. 2-

Balzam za rane stekl. 50 kr.

Razun tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbe. Pošiljkatve po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljati zneska, večje pa tudi proti povzetju. — Če se denar naprej pošlje (najboljše po poštnej nakaznici), je poštalna denar nižja, nege pri pošiljkatvah s povzetjem. 289 (12-3)

Fijakarski prsni prašek

škatljica 35 kr., franko poslan 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhoferjeva, najboljša sredstvo za rast las, lonček 2 gl.

Zdravilni obliž za rane

pok. prof. Steudela, lonček 50 kr., franko poslan 75 kr.

Univerzalna čistilna sol

A. W. Bulricha, domače sredstvo proti slabemu prebavljanju. Zavoje gld. 1-

Stanarinske knjižice

za stranke

z uradno potrjenimi delečami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplačevanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se kamad po 15 kr., 10 komadev vkup 1 gld. v

Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Kmetovalcem kateri se bodo posušili o marsičem, kar koristi njihovu uspešnemu gospodarstvu, priporočamo knjižico

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska razprava
Spisal Iv. Belec, župnik.

Cena 20 kr., po pošti 25 kr. Dobiva se v „Katoliški Tiskarni“ v Ljubljani.

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni, ako se naroča po pošti.

Najboljše kakovosti, blagodejen, oživljuje, krepi in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Marijaceljski liker

1 stekl. 20 kr., 6 stekl. 1 gld.
3 ducate steklenic 4 gld. 80 kr.

Nadalje za želodec:

Kapljice za želodec. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 ducate 4 gld. 80 kr.

Odvajalne ali čistilne kroglice čistijo želodec pri zabiranju, skržnem želedeci. — Škatulja 21 kr., jeden zavoček s 6 škatuljami velja 1 gld. 5 kr.

Za prsa:

Zeliščni sok ali prsni sirop za odraslene in otroke; raztvarja sliz in lajša bolečine, n. pr. pri kašlju. — Steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Za trganje:

Protinski ovet (Gichtgeist) lajša in preganja bolečine v križu, nogah in rokah. — Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 25 kr.

Vsa ta našeta in vsa druga zdravilna sredstva se dobivajo v

lekarni

Ubalda pl. Trnkoczy-ja

v Ljubljani kraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo. 252 24-13

Nad 50 let pripoznano za najboljše umivalno milo

Pravo samo z gorenjim otiskom.
Pred ponarejenim se sviri.

Najboljša, izredno okusna je

župnika Kneipp-a sladna kava

OHRANNA-ZNÁMKA

v rdečih štirioglatih zavitkih s sliko župnika Kneippa.

Oelzova kava

v rdečih okroglih zavitkih. 24-20

Vsaka posebej porabljen ali pomekani nameščata popolnem na adno zrnato kavo. Dobivata se v vsaki boljši prodajalnici.

Kjer ni zaloga, pošlje jo izdelovatelj (Oelz v Bregenzu) po pošti v zavojih po 639 24-23

4 1/2 kilograma za gld 210.